Dosarul civil nr. 2-1237/2025
(PIGD: 2-25138687-26-2-29092025)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

28 aprilie 2026 orașul Drochia

Judecătoria Drochia, sediul Central
Instanța de judecată având în componența sa:
Președinte de ședință, judecător: Corina Tăbăcaru
Grefier: Maria Vizitiu
În lipsa
Reprezentantului reclamantului O.C.N. „Credit Box” S.R.L. *(prin cererea din 24 aprilie 2026 a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa)*
Pârâtei – Mocanu Virginia *(prin cererea reconvențională din 06 ianuarie 2026 a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa)*
Reprezentantului pârâtei – avocatul Ion Bălănuță *(împuternicit în baza mandatului Seria MA nr. 2324861 din 10 septembrie 2025, prin cererea reconvențională a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa)*
Reprezentantului intervenientului accesoriu – Comisia Națională a Pieței Financiare - Grușca Andrei *(împuternicit în baza procurii cu nr. 06-7/294 din 02 februarie 2026, prin referința din 28 aprilie 2026 a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa)*

A examinat în ședință de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul O.C.N. „Credit Box” S.R.L. către Mocanu Virginia cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată și cererea de chemare în judecată reconvențională depusă de avocatul Ion Bălănuță în interesele lui Mocanu Virginia către O.C.N. „Credit Box” S.R.L., intervenient accesoriu Comisia Națională a Pieței Financiare cu privire la declararea nulității clauzelor abuzive, și –

c o n s t a t ă:

I. Aspecte generale și de procedură

1. La data de 29 septembrie 2025 la Judecătoria Drochia, sediul Central a fost înregistrată cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul O.C.N. „Credit Box” S.R.L. către Mocanu Virginia cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de chemare în judecată s-a solicitat:

1. încasarea din contul pârâtei Mocanu Virginia în beneficiul O.C.N. „Credit Box” S.R.L. a sumei datorate în mărime de 43 356,72 lei;

2. încasarea din contul pârâtei Mocanu Virginia în beneficiul O.C.N. „Credit Box” S.R.L. a cheltuielilor de judecată legate de taxa de stat în sumă de 1 784,23 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei și cheltuielile aferente suportate în acest proces.

2. La data de 06 noiembrie 2025 reprezentantul pârâtei Mocanu Virginia, avocatul Ion Bălănuță a înaintat cerere reconvențională către O.C.N. „Credit Box” S.R.L., intervenient accesoriu Comisia Națională a Pieței Financiare cu privire la declararea nulității clauzelor abuzive.

Prin cererea de chemare în judecată reconvențională s-a solicitat:

1. A constata caracterul abuziv și a declara nulitatea absolută de protecție a pct. 4.1 în partea ce prevede obligația de plată a dobânzii contractuale în mărime de 0,136 % pe zi și pct. 4.5 în partea ce prevede obligația de plată a penalității în mărime de 0,04 % pe zi din contractul de credit nebancar nr. 26138 din 27 februarie 2025.

3. Prin *încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 30 ianuarie 2026* s-a primit spre examinare concomitent cu acțiunea inițială, cererea reconvențională depusă de avocatul Ion Bălănuță în interesele lui Mocanu Virginia către O.C.N. „Credit Box” S.R.L., intervenient accesoriu Comisia Națională a Pieței Financiare cu privire la declararea nulității clauzelor abuzive înaintată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul O.C.N. „Credit Box” S.R.L. către Mocanu Virginia cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Cauza civilă a fost examinată în procedură contencioasă în baza materialelor din dosar.

II. Circumstanțele de fapt

a) Argumentele și solicitările reclamantului O.C.N. „Credit Box” S.R.L.

În fapt, la data de 27 februarie 2025, O.C.N. „Credit Box” S.R.L. în calitate de „creditor” şi Mocanu Virginia în calitate de „client” au încheiat Contractul de credit nebancar nr. 26138 (în continuare Contract), prin care reclamantul s-a obligat să-i acorde un credit de consum în sumă de 33 000 lei pe termen de 25 de zile cu dobândă pentru folosirea creditului 0,136 % pe zi, iar pârâtul s-a obligat să restituie suma creditului la data de 23 martie 2025.

Totodată, pentru nerespectarea termenului de restituire a plăţii conform pct. 4.5 din Contract, în caz de întârziere a plăţii „Clientul” se obligă sa-i achite „Creditorului” penalităţi de întârziere în mărime de 0,04 % din suma restantă a creditului şi se calculează pentru fiecare zi calendaristică începând cu prima zi de întârziere.

Astfel, conform contractului nominalizat, „creditorul” şi-a executat obligaţia fermă faţă de „client” prin transmiterea sumei creditului acordat în mărime de 33 000.00 lei, în temeiul dispoziţiei de plată nr. 112, iar „Clientul”, la rândul său, până la data de 23 martie 2025 urma să restituie suma de 34 122 lei, plata conform pct. 3.6 din Contract.

În acest sens, pârâtul nu a respectat termenul de restituire a creditului, fiind admisă o întârziere a plăţii termen de 184 zile, acumulând o datorie în suma de 43 356,72 lei, compusă din:

-Suma creditului, eliberată „clientului” la încheierea Contractului – 33 000,00 lei;

-Dobânda pentru folosirea creditului, calculată conform pct. 4.1 din contract, pentru 184 zile (25 zile contractuale + 159 zile de întârziere) x 0,136 % (zi) = 8257,92 lei;

-Penalitatea contractuală, calculată conform pct. 4.4 din Contract pentru 159 (zile) x 0,04 % = 2098,80 lei.

Având în vedere neexecutarea obligaţiilor contractuale în scopul soluţionării amiabile a litigiului, la data de 01 septembrie 2025, O.C.N. „Credit Box” S.R.L. a somat debitorul cu privire la obligaţia achitării sumei de 43 356,72 lei, care deşi a fost recepţionată, a fost lăsată fără de răspuns.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată înaintată, ***s-a solicitat**:* încasarea din contul pârâtei Mocanu Virginia în beneficiul O.C.N. „Credit Box” S.R.L. a sumei datorate în mărime de 43 356,72 lei; încasarea din contul pârâtei Mocanu Virginia în beneficiul O.C.N. „Credit Box” S.R.L. a cheltuielilor de judecată legate de taxa de stat în sumă de 1 784,23 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei și cheltuielile aferente suportate în acest proces.

În drept, pretențiile reclamantului sunt înaintate în baza art. art. 774, 775, 901, 992 1763 Cod Civil, art. art. 96, 166, 167 Cod de Procedură Civilă.

b) Argumentele și solicitările pârâtei Mocanu Virginia

Reprezentantul pârâtei Mocanu Virginia, avocatul Ion Bălănuță a depus referință la cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul O.C.N. „Credit Box” S.R.L. către Mocanu Virginia cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea referinței, a invocat că, contractul de credit nebancar nr. 26138 din 27 februarie 2025 conține clauze abuzive și anume, clauzele inserate la pct. 4.1, în partea ce prevede obligația de plată a dobânzii contractuale în mărime de 0,136 % pe zi și pct. 4.5 în partea ce prevede obligația de plată a penalității în mărime de 0,04 % pe zi.

În acest sens, s-a înaintat acțiunea reconvențională.

Astfel, ***s-a solicitat:*** respingerea cererii de chemare în judecată în partea încasării sumelor calculate drept dobândă după scadența termenului prevăzut la pct. 3.4. din contractul de credit litigant.

III. Cererea de chemare în judecată *reconvențională* depusă de reprezentantul reclamantei Mocanu Virginia, avocatul Ion Bălănuță către O.C.N. „Credit Box” S.R.L., intervenient accesoriu Comisia Națională a Pieței Financiare cu privire la declararea nulității clauzelor contractuale

În fapt, între Mocanu Virginia și O.C.N. „Credit Box” S.R.L. a fost încheiat Contractul de credit nebancar nr. 26138 din 27.02.2025.

Conform contractului reclamantul urma să restituie creditul acordat în mărime de 33 000,00 lei și să achite o dobândă contractuală în mărime de 0,136 % pe zi.

Totodată, contractul prevede obligația de plată a penalității în mărime de 0,04 % pentru fiecare zi de întârziere.

Dat fiind faptul că, reclamantul a admis întârzieri la restituirea creditului, pârâtul a înaintat cererea de chemare în judecată privind încasarea datoriei.

Contractul de credit a fost încheiat în ziua adresării reclamantului pentru acordarea creditului, este evident că clauzele contractuale care prevăd plata dobânzii contractuale şi a penalităţii nu au fost negociate, O.C.N. „Credit Box” S.R.L. folosind acelaşi tip de contract pentru o multitudine de clienţi, iar reclamantul având doar opţiunea de a accepta sau a refuza contractul.

Or, după cum reiese din materialele cauzei, O.C.N. „Credit Box” S.R.L. nu a prezentat nicio probă ce ar demonstra faptul negocierii individuale a clauzelor contractuale cu consumatorul Mocanu Virginia, iar simplul fapt că ultima a semnat contractul, nu serveşte temei suficient pentru a constata că contractul a fost negociat de fapt.

Astfel, semnarea contractului, în aceiaşi zi când a fost înaintată cererea de acordare a creditului, fără negocierea reală a clauzelor contractuale (mărimea dobânzii, penalităţii de întârziere, etc.), nu poate fi apreciată drept o negociere a contractului.

Se invocă faptul că, contractul de credit în speţă a fost încheiat în baza unor forme standard, care au fost preformulate de către pârât anticipat. Din acest considerent, consumatorul Mocanu Virginia a negociat numai valoarea şi obiectul actului juridic, însă nu şi condiţiile acestuia, având unica posibilitate de a accepta sau de a se abţine de la semnarea acestuia.

În această ordine de idei, remarcă că, în speţă nu poate fi apreciat caracterul negociat al contractului de credit doar prin simpla semnare a contractului, deoarece în cazul dat, părţile nu se află pe poziţii de egalitate, nici în ceea ce priveşte cunoştinţele de specialitate, nici în ceea ce priveşte puterea de negociere, pârâtul O.C.N. „Credit Box” S.R.L. fiind un profesionist care se ocupă cu acordarea de credite, iar reclamantul Mocanu Virginia fiind o simplă persoană fizică care nu a avut posibilitatea să negocieze în cunoştinţă de cauză contractul, ci doar să-l semneze sau nu.

Relevă că, consimțământul consumatorului Mocanu Virginia la încheierea contractului de credit în speţă a fost exprimat în contextul unei stări de constrângere financiară, stare de care profesionistul O.C.N. „Credit Box” S.R.L. a profitat şi i-a impus obligaţii excesive, aflându-se într-o poziţie defavorabilă.

În acelaşi context, învederează că, negocierea directă cu consumatorul Mocanu Virginia nu este echivalentă cu prezentarea pachetului de servicii de către creditor şi cu obligaţia de informare, negocierea presupunând, ca partea, împrumutatul/debitorul, să aibă posibilitatea studierii şi modificării clauzelor contractuale.

Un argument suplimentar, care pledează în favoarea raționamentului expus, cu referire la caracterul nenegociat al contractului litigant este că în faza precontractuală,

creditorul a acţionat contrar dispoziţiilor art. 16 lit. c) din Legea nr. 105/2003 combinat cu art. 5 din Legea nr. 202/2013 şi nu a furnizat consumatorului cu suficient timp înainte, dar cel puţin cu 15 zile calendaristice înainte ca să fie încheiat contractul, Informaţiile precontractuale prin intermediul formularului prezentat în anexa nr. 1 al Legii în discuţie, or, la materialele cauzei un asemenea înscris lipseşte.

Referitor la textul inserat la finalul fiecărei file contractului în litigiu, care este un contract de adeziune, potrivit căreia debitorul a fi primit Informaţiile precontractuale şi a exprimat acordul scris privind reducerea perioadei de 15 zile calendaristice, instanţa urmează să-l aprecieze critic, or, reiterează că, la materialele dosarului lipseşte formularul prezentat în Anexa nr. 1 al Legii nr. 202/2013 şi acordul scris de reducere a termenului de 15 zile.

În acest context, învederează că, Curtea de Justiţie a Uniunii Europene în Cazul (C-472/23 Lexitor sp. z o.o. vs A. B. S.A., decizia din 13.02.2025) a concluzionat că în cazul încălcării obligaţiei de informare care afectează capacitatea consumatorului de a aprecia întinderea angajamentului său, banca poate fi privată de dreptul la dobânzi şi la costuri.

În concluzie, reclamantul nu a negociat şi nici nu a avut posibilitatea reală de a negocia şi de a se familiariza cu condițiile contractuale, iar pe cale de consecință, consideră că, clauzele prevăzute la pct. 4.1. în partea ce prevede obligația de plată a dobânzii contractuale în mărime de 0,136 % pe zi şi pct. 4.5. în partea ce prevede obligația de plată a penalității în mărime de 0,04 % pe zi din Contractul de credit nebancar nr. 26138 din 27 februarie 2025 sunt abuzive.

Mai mult ca atât, prin clauzele în discuție contractul generează obligații în sarcina consumatorului, dar nu generează obligații în sarcina profesionistului, iar acest fapt demonstrează odată în plus că sunt clauze abuzive.

În consecinţă, raportând argumentele faptice şi juridice prezentate mai sus, la prevederile legale citate supra, conchide că, în cauză urmează a fi declarată nulitatea absolută de protecţie a pct. 4.1. în partea ce prevede obligaţia de plată a dobânzii contractuale în mărime de 0,136% pe zi şi pct. 4.5. în partea ce prevede obligaţia de plată a penalităţii în mărime de 0,04 % pe zi din Contractul de credit nebancar nr. 26138 din 27 februarie 2025.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată reconvențională ***s-a solicitat:*** a constata caracterul abuziv și a declara nulitatea absolută de protecție a pct. 4.1 în partea ce prevede obligația de plată a dobânzii contractuale în mărime de 0,136 % pe zi și pct. 4.5 în partea ce prevede obligația de plată a penalității în mărime de 0,04 % pe zi din contractul de credit nebancar nr. 26138 din 27 februarie 2025.

În drept, cererea de chemare în judecată reconvențională este înaintată în baza prevederilor art. art. 328, 329, 332, 943, 947, 1069, 1071, 1072 alin. (1), 1076 alin. (1), 1077 (1), pct. 3), 1079 Cod Civil, a Directivei nr. 93/13/CEE a Consiliului privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii din 05 aprilie 1993, a Directivei nr. 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei nr. 87/102/CEE a Consiliului și art. art. 60, 94, 166, 167, 172, 173, 206 Cod de Procedură Civilă.

a) Argumentele şi solicitările pârâtului O.C.N. „Credit Box” S.R.L.

Reprezentantul pârâtului O.C.N. „Credit Box” S.R.L. a depus referință la cererea de chemare în judecată reconvențională depusă de reprezentantul reclamantei Mocanu Virginia, avocatul Ion Bălănuță către O.C.N. „Credit Box” S.R.L., intervenient accesoriu Comisia Națională a Pieței Financiare cu privire la declararea nulității clauzelor contractuale.

În susținerea referinței, a invocat că, este irelevantă şi declarativă poziția reclamanților cu referire la invocarea clauzelor contractuale abuzive, or, negocierea contractelor civile reprezintă un drept fundamental în domeniul dreptului contractelor şi se sprijină pe prevederile art. 1 Cod Civil, care proclamă atât libertatea contractuală, cât şi inviolabilitatea proprietății, inadmisibilitatea imixtiunii în afacerile private, necesitatea de realizare liberă a drepturilor civile, de garantare a restabilirii persoanei în drepturile în care a fost lezată şi de apărare judiciară a lor în calitate de valori supreme, fără de care nu poate fi concepută legislația civilă. Libertatea subiecților să stabilească pe bază de contract drepturile şi obligațiile lor conține iminent şi dreptul (libertatea) de a negocia cu potențialii cocontractanţi pentru a putea realiza obiectivele propuse şi acest lucru constituie o regulă, nu o excepţie, la etapa de încheiere a contractului, fapt ce-şi găseşte reflecţia în norma art. 712 alin. (2) Cod Civil: „nu există clauze contractuale standard în măsura în care condiţiile contractului au fost negociate în particular între părţi”.

Or, termenul de „negocierea contractuală” nu presupune încheierea şi executarea contractului conform cerinţelor înaintate de „Consumator”, ci presupune inițierea şi desfășurarea negocierilor de încheiere a contractului” - explicarea clauzelor, condițiilor, ținând cont de principiul transparenței, publicității, egalității părţilor, ş.a., ce constituie o deschidere şi mai largă a libertăţii negocierii contractului prin consumarea etapei precontractuale, în cazul în care „Consumatorul” a acceptat semnarea Contractului, procedura negocierii se consideră consumată.

La caz, se invocă prevederile art. 1763 alin. (1) Cod Civil al RM, potrivit cărora, prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobânzii şi a altor plăţi aferente sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii. Contractul de credit se încheie în scris. Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul. Dispoziţiile prezentei secţiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizaţii de creditare nebancară, precum şi alte organizaţii care acordă credite în baza legii.

În acest sens se invocă faptul că, atât cadrul legal ce guvernează speţa, cât și Contractul de credit nebancar nr. 26138 din 27 februarie 2025 semnat cu reclamanta-pârâta din acţiunea de bază obligă pe lângă restituirea sumei inițiale eliberate de

organizaţia de creditare nebancară, perceperea plăţii dobânzilor și altor plăți aferente, la caz penalități de întârziere.

Conform art. 3 din Legea cu privire la organizaţiile de creditare nebancara nr. 1 din 16 martie 2018 este definită noţiunea de credit nebancar - „angajament de a acorda bani ca împrumut cu condiţia rambursării acestora, a plăţii dobânzii şi/sau a altor plăţi aferente”.

În această ordine de idei, ținând cont de cadrul legal enunțat supra, organizaţia de creditare nebancară este în drept de a solicita restituirea sumei eliberate clientului, în cazul din speţă suma de 33 000 lei în temeiul dispoziţiei de plata nr. 112 din 27 februarie 2025, totodată cu încasarea dobânzilor și altor plaţi, dobânda pentru folosirea creditului în suma de 8 257,92 lei în temeiul p. 4.1 din Contract şi penalitatea contractuală în sumă de 2 098,80 lei calculată în temeiul p. 4.4 din Contract pentru 159 zile de întârziere.

În acest sens, se invocă prevederile art. 3 al Legii nr. 202 din 12 iulie 2013 „privind contractele de credit pentru consumatori”, potrivit cărora costul total al creditului pentru consumatori include toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele şi orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit şi care sînt cunoscute de creditor, cu excepția taxelor notariale; costurile pentru serviciile accesorii aferente contractului de credit, în special valoarea medie a primelor de asigurare, sunt incluse în cazul în care obținerea creditului sau obținerea acestuia potrivit clauzelor şi condițiilor prezentate este condiționată de încheierea unui contract de servicii; rata dobânzii aferente creditului - rată a dobânzii exprimată ca procent fix sau flotant aplicat anual sumei trase din credit.

Or, cadrul normativ în vigoare nu permite și cu atât mai mult nu educă în persoana „consumatorului” un comportament abuziv de rea credință față de „profesionist”, în modul pretins de reclamantă.

Astfel, ***s-a solicitat:*** respingerea integrală a cererii reconvenționale și admiterea integrală a cererii de chemare în judecată privind încasarea datoriei în favoarea OC.N. „Credit Box” împotriva pârâtei Mocanu Virginia.

b) Argumentele intervenientului accesoriu Comisia Națională a Pieței Financiare

Reprezentantul intervenientului accesoriu Comisia Națională a Pieței Financiare a depus referință aferentă cererii de chemare în judecată privind încasarea datoriei și aferentă cererii reconvenționale privind declararea nulității clauzelor abuzive.

În susținerea referinței, a invocat că, aferent obiectului contractului și caracterului adecvat al prețului/remunerației, legiuitorul stabilește criterii certe și cuantificabile – limitarea plăților aferente contractului în raport cu suma debursată.

Totodată, exceptarea de la evaluarea unor astfel de clauze este condiționată de respectarea obligației de transparență, prevăzută de art. 1071 Cod Civil. În context, a se reține că, mărimea dobânzii și a penalității a fost indicată în contractul de credit.

La materialele cauzei nu se regăsesc informațiile precontractuale, care ar atesta respectarea principiului transparenței.

Astfel, nu poate fi dată o apreciere obiectivă dacă reclamantul a respectat obligația de transparență la etapa precontractuală, or, printre înscrisurile prezentate CNPF nu se regăsește formularul Anexei nr. 1 la Legea nr. 202/2013, care conține informații precontractuale, pe care creditorul, în mod obligatoriu, trebuie să-l prezinte debitorului înainte de încheierea contractului de credit pentru consum. În situația respectivă, doar instanța de judecată poate să stabilească faptul executării corespunzătoare a obligației reclamantului ce rezultă din art. 5 al Legii nr. 202/2013 și art. 16 lit. b) al Legii nr. 105/2003. Se reiterează că, nerespectarea criteriului de transparență constituie circumstanță care determină admisibilitatea aprecierii caracterului abuziv al prețului sau al remunerației.

Legalitatea plăților din contractul de credit urmează a fi stabilită prin prisma limitelor legale din Legea nr. 202/2013. Corespunzător, încălcarea limitelor stabilite de Legea nr. 202/2013 poate genera ilegalitatea prevederilor contractuale ce vizează plăți aferente contractului.

În context, rata dobânzii de credit stabilită la pct. 4.1 din contractul de credit constituie 0,136 % pe zi, ceea ce reprezintă 49,64 % / 49,776 % anual. Astfel, se conchide asupra respectării, sub acest aspect a normelor legale de către contractul de credit.

Totodată, a se reține că, conform art. 3 din Legea nr. 202/2013 noțiunea de „rată a dobânzii aferentă creditului" este definită ca „rată a dobânzii exprimată ca procent fix sau flotant aplicat anual sumei trase din credit", iar contrar art. 10 alin. (3), lit. f) din aceeași lege, în Contract se utilizează rata dobânzii aferente creditului ca procent fix aplicat zilnic, dar nu anual, precum indică exigențele normelor legale imperative menționate supra.

Cu referire la limita de 0,04 % pe o zi de credit în valoarea totală a creditului pentru termenul de utilizare efectivă a acestuia (33 000 lei), pentru plățile aferente contractului, cu excepția dobânzii stabilită la art. 15 alin. (7), lit. a) din Legea nr. 202/2013 aceasta reprezintă 13,20 lei.

La caz, reieșind din contractul de credit, acesta prevede plăți, cu excepția dobânzii, doar sub formă de penalitate în valoare de 0,04 %, care conform, pct. 4.5. din Contractul de credit se calculează din suma restantă a creditului pentru fiecare zi calendaristică, începând cu 1-a zi de întârziere.

De altfel, în situația din speță, având în vedere că, debitorul nu a efectuat nici o plată aferentă Contractului de credit, penalitatea contractuală a fost aplicată în raport cu valoarea creanței, care corespunde cu valoarea totală a creditului.

În fapt, conform calculului desfășurat a creanței, prezentat de creditor, se constată că în raport cu debitorul, au fost aplicate plăți cu excepția dobânzii, doar sub formă de penalități, a cărei mărime a fost setată la limita legală (0,04 % din valoarea totală a creditului – 13,20 lei).

Astfel, toate plățile, cu excepția dobânzii, aferente contractului de credit satisfac exigențele prevederilor art. 15 alin. (7), lit. a) din Legea nr. 202/2013.

Cu referire la limita stabilită la lit. b) din norma citată, se reține că, valoarea totală a creditului este de 33 000 lei, iar valoarea totală plătibilă de către consumator – 34 122 lei, se deduce că, costul total aferent contractului de credit este de 1 122 lei.

Prin urmare, se conchide că, costul total este inferior în raport cu valoarea debursată conform contractului de credit, fapt ce corespunde cu norma legală stabilită la art. 15 alin. (7), lit. b) din Legea nr. 202/2013.

De asemenea, se reține că, creditorul a solicitat încasarea sumei de 43 356,72 lei, în calitate de creanță ce rezultă din Contractul de credit.

Totodată, a se reține că, debitorul nu a efectuat achitări aferente Contractului de credit. În același sens, totalitatea plăților aferente Contractului de credit pe care debitorul le-a efectuat și care sunt solicitate de creditor (43 356,72 lei) nu excedă limitele legale stabilite prin norma citată supra.

IV. Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul reclamantului O.C.N. „Credit Box" S.R.L., fiind citat legal despre data, ora și locul ședinței de judecată, la ședința de judecată nu s-a prezentat, prin cererea din 24 aprilie 2026 a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa *(f.d. 69)*, iar în conformitate cu art. 206 alin. (2) Cod de Procedură Civilă, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei civile în lipsa acestuia.

Pârâta Mocanu Virginia și reprezentantul pârâtei, avocatul Ion Bălănuță, fiind citați legal despre data, ora și locul ședinței de judecată, la ședința de judecată nu s-au prezentat, prin cererea din 06 noiembrie 2025 au solicitat examinarea cauzei în lipsa părții pârâte *(f.d. 37),* iar în conformitate cu art. 206 alin. (3) Cod de Procedură Civilă, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei civile în lipsa acestora.

Reprezentantul intervenientului accesoriu Comisia Națională a Pieței Financiare, fiind citat legal despre data, ora și locul ședinței de judecată, la ședința de judecată nu s-a prezentat, prin cererea din 28 aprilie 2026 a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, iar în conformitate cu art. 206 alin. (3) Cod de Procedură Civilă, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei civile în lipsa acestuia.

V. Prevederile de drept relevante

a) Prevederile de drept relevante din Codul de Procedură Civilă

Art. 118 alin. (1), (3) Cod de Procedură Civilă:

„(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate".

Art. 121 Cod de Procedură Civilă:

„Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului”.

Art. 130 alin. (1)-(3) Cod de Procedură Civilă:

„(1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. (2) Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. (3) Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei”.

b) Prevederile de drept relevante din Codul Civil

Art. 774 alin. (1) Cod Civil:

„(1) În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face”.

Art. 775 Cod Civil:

„(1) Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. (2) Este nulă clauza prin care se derogă de la dispoziţiile alin.(1)”.

Art. 776 Cod Civil:

„Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii”.

Art. 858 alin. (1), (2) Cod Civil:

„(1) Temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. (2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit”.

Art. 901 alin. (1), (5) Cod Civil:

„(1) Atunci cînd, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligaţiei; b) să suspende executarea obligaţiei corelative; c) să reducă obligaţia sa corelativă; d) să recurgă la rezoluţiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare. (5) Neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea

totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligaţiei”.

Art. 942 alin. (1)-(2) Cod Civil:

„(1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. (2) Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract”.

Art. 934 Cod Civil:

„(1) Creditorul are dreptul la despăgubiri pentru întregul prejudiciu cauzat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului în care debitorul demonstrează că neexecutarea este justificată. (2) Despăgubirile trebuie să acopere doar prejudiciul suferit de creditor care este consecinţa directă şi necesară a neexecutării. (3) Prejudiciul reparat prin despăgubiri cuprinde şi prejudiciul viitor care, în mod rezonabil, s-ar fi produs. (4) Prejudiciul cuprinde prejudiciul patrimonial şi nepatrimonial (moral). (5) Debitorul răspunde pentru fapta reprezentantului său şi a persoanelor cărora le-a încredinţat executarea obligaţiei în aceeaşi măsură ca pentru propria faptă”.

Art. 1763 Cod Civil:

„(1) Prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobînzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii. (2) Contractul de credit se încheie în scris. (3) Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul. (4) Dispoziţiile prezentei secţiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizaţii de creditare nebancară, alte organizaţii care acordă credite în baza legii, precum şi împrumuturilor acordate prin intermediul platformelor de finanţare participativă”.

Art. 1769 Cod Civil:

„(1) Creditorul poate rezolvi contractul şi cere restituirea creditului şi a sumelor aferente dacă: a) debitorul a devenit insolvabil; b) debitorul nu a oferit garanţiile cerute sau a redus fără acordul creditorului garanţiile oferite; c) debitorul nu plăteşte dobînda în termenul stabilit; d) debitorul nu a executat obligaţia de restituire a cel puţin 2 tranşe ale creditului, atunci cînd contractul prevede restituirea creditului în rate; e) există alte

cazuri prevăzute de lege sau de contract. (2) Rezoluţiunea contractului suspendă imediat utilizarea creditului, însă creditorul va acorda debitorului un termen de cel puţin 15 zile pentru restituirea sumelor utilizate şi a sumelor aferente. (3) Debitorul poate, în orice moment, să declare rezoluţiunea contractului de credit, ce prevede plata unei dobînzi fluctuante, cu condiţia notificării creditorului în termen de 7 zile de la primirea notificării despre modificarea dobînzii. (4) Debitorul poate rezolvi contractul în care s-a convenit asupra unei dobînzi fixe pentru un anumit termen dacă obligaţia de plată a dobînzii încetează înaintea termenului stabilit pentru restituirea creditului şi nu se convine asupra unei alte dobînzi. Termenul de preaviz este de 15 zile. (5) Rezoluţiunea pentru motivul indicat la alin.(1) lit.d) produce efecte doar atunci cînd creditorul a acordat debitorului un termen de 15 zile pentru plata sumei restante, iar plata nu a fost făcută".

VI. Aprecierea instanței de judecată

Audiind explicațiile participanților la proces prezenți, studiind actele şi materialele dosarului, instanța de judecată consideră necesar *să:*

-admită cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul O.C.N. „Credit Box" S.R.L. către Mocanu Virginia cu privire la încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată integral; şi să

-respingă cererea de chemare în judecată reconvențională depusă de avocatul Ion Bălănuță în interesele lui Mocanu Virginia către O.C.N. „Credit Box" S.R.L., intervenient accesoriu Comisia Națională a Pieței Financiare cu privire la declararea nulității clauzelor abuzive, ca fiind neîntemeiată, din raționamentele expuse *infra*.

Din probele pertinente și concludente conform textelor de lege enunțate, administrate în speță, raportate la raportul juridic litigios dedus judecăţii, instanța de judecată reține următoarele circumstanțe.

La data de 27 februarie 2025 între O.C.N. „Credit Box" S.R.L. (creditor) și Mocanu Virginia (debitor) a fost încheiat contractul de credit nebancar nr. 26138.

Conform clauzelor contractuale, creditorul O.C.N. „Credit Box" S.R.L. și-a asumat obligațiunea de a acorda debitorului Mocanu Virginia un credit în mărime de 33 000 lei pe un termen de 25 zile, cu dobânda pentru folosirea creditului 0,136 %, iar debitorul Mocanu Virginia și-a asumat obligațiunea de a restitui suma creditului la data de 23 martie 2025;

(f.d. 9-10)

La data de 27 februarie 2025, creditorul O.C.N. „Credit Box" S.R.L. și-a onorat obligația asumată prin contractul de credit nebancar nr. 26138 din 27 februarie 2025 și a transmis debitorului Mocanu Virginia suma de 33 000,00 lei, fapt confirmat prin dispoziția de plată nr. 112 din 27 februarie 2025; *(f.d. 13)*

La data de 01 septembrie 2025, creditorul O.C.N. „Credit Box" S.R.L. a expediat pârâtei reclamație, prin care a solicitat achitarea datoriei restante în termen de 10 zile

calendaristice; *(f.d. 18)*

Pârâta Mocanu Virginia a recepționat reclamația reclamantului O.C.N. „Credit Box” S.R.L., însă nu și-a onorat obligațiile contractuale de rambursare a creditului nebancar și a plăților aferente; *(f.d. 18-verso)*

În acest sens, instanța de judecată reține că, pârâta nu a respectat termenul de restituire a creditului, fiind admisă o întârziere a plății de 184 zile, acumulând o datorie în sumă de 43 356,72 lei, compusă din:

-suma creditului – 33 000 lei;

-dobânda pentru folosirea creditului – 8 257,92 lei;

-penalitatea contractuală – 2 098,80 lei.

În consecință, din interpretarea normelor legale menționate supra, coroborate cu circumstanțele cauzei, rezultă că, cerința reclamantului O.C.N. „Credit Box” S.R.L. privind încasarea datoriei în sumă de 43 356,72 lei de la debitorul Mocanu Virginia este întemeiată și urmează a fi admisă.

În ceea ce privește cerințele din acțiunea reconvențională cu privire la constatarea caracterului abuziv și a declara nulitatea absolută de protecție a pct. 4.1 în partea ce prevede obligația de plată a dobânzii contractuale în mărime de 0,136 % pe zi și pct. 4.5 în partea ce prevede obligația de plată a penalității în mărime de 0,04 % pe zi din contractul de credit nebancar nr. 26138 din 27 februarie 2025, instanța de judecată atestă netemeinicia acestora și va dispune respingerea acțiunii reconvenționale, din raționamentele ce succed.

În conformitate cu art. 3 alin. (1) Cod Civil, (1) Are calitatea de consumator orice persoană fizică care, în cadrul unui raport juridic civil, acţionează predominant în scopuri ce nu ţin de activitatea de întreprinzător sau profesională. Persoana fizică nu are calitatea de consumator dacă cealaltă parte a raportului juridic civil nu are calitatea de profesionist.

Conform art. 328 alin. (1) Cod Civil, (1) Nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atît pe cale de acţiune, cît şi pe cale de excepţie, de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanţilor la proces.

În temeiul art. 329 alin. (1) Cod Civil, (1) În contractele cu consumatorii sînt nule clauzele abuzive, precum şi clauzele prin care se derogă de la dispoziţiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecţie).

Potrivit art. 1069 Cod Civil, (1) Clauza propusă de una dintre părţi nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influenţeze conţinutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. (2) Dacă una dintre părţi propune celeilalte părţi să selecteze din mai multe clauze, clauza nu se consideră negociată individual doar pentru că cealaltă parte a selectat din clauzele propuse.

(3) Dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standard, se prezumă că ea nu a fost negociată individual. (4) În contractul dintre un profesionist şi un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost

negociate individual; c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terţ au fost propuse de către profesionist. (5) Faptul că anumite aspecte ale unei clauze sau o anumită clauză au fost negociate individual nu exclude aplicarea dispoziţiilor prezentului capitol pentru restul contractului. (6) Clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicînd diferite părţi şi care nu a fost negociată individual.

În corespundere cu art. 1070 Cod Civil, (1) Clauzele propuse de către o parte care nu au fost negociate individual pot fi invocate faţă de cealaltă parte doar dacă cealaltă parte le-a cunoscut sau dacă partea care le-a propus a luat măsuri rezonabile pentru a atrage atenţia celeilalte părţi asupra lor la momentul încheierii contractului sau înainte de aceasta. (2) Dacă contractul se încheie prin mijloace electronice, partea care propune clauze care nu au fost negociate individual le poate invoca faţă de cealaltă parte doar dacă ea le-a făcut disponibile celeilalte părţi în formă textuală. (3) În sensul alin.(1), nu se consideră că consumatorului i s-a atras atenţia în mod suficient asupra clauzelor doar pentru că în înscrisul contractual există o trimitere la acele clauze, chiar dacă el a acceptat textul.

Potrivit prevederile art. 1072 alin. (1) Cod Civil, (1) Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul.

În temeiul art. 1075 Cod Civil, (1) La evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art.1072 alin.(1), art.1073 şi 1074 se va ţine cont de: a) respectarea obligaţiei de transparenţă prevăzută la art.1071; b) natura obiectului contractului; c) circumstanţele determinante în cadrul încheierii contractului; d) celelalte clauze contractuale; şi e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul. (2) Evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului şi nici la caracterul adecvat al preţului sau al remuneraţiei, pe de o parte, faţă de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligaţia de transparenţă, prevăzută la art.1071. Obiectul contractului şi raportul dintre preţ şi calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale. (3) În cazul contractelor de asigurări, clauzele care definesc sau care delimitează în mod clar riscul asigurat şi limitele răspunderii asigurătorului nu se supun evaluării în măsura în care aceste restricţii sînt luate în considerare la calcularea primei plătite de către consumator. Cu toate acestea, clauzele privitoare la procedura care trebuie urmată de fiecare dintre părţi după producerea cazului asigurat sînt supuse evaluării caracterului abuziv.

Potrivit art. 1076 alin. (1) Cod Civil, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută. (3) În cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanța de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu.

Totodată, instanța de judecată reține că, potrivit prevederilor art. 1764 alin (1) Cod Civil, părțile contractului de credit pot conveni asupra unei dobânzi fixe sau flotante.

Conform art. 942 Cod Civil, (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data

imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. (2) Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Potrivit pct. 4.1. din Contract, dobânda pentru folosirea creditului este de 0,136 % pe zi, fixă.

Conform pct. 4.5. din Contract, penalitățile de întârziere a plăților în mărime de 0,04 % din suma restantă a creditului și se calculează pentru fiecare zi calendaristică, începând cu a 1-a zi de întârziere.

În acest sens, instanța de judecată constată că, reclamantul a indicat concret formula de calculare pentru care a fost percepută dobânda în cauză, astfel încât să ofere consumatorului toate informațiile necesare, iar, reieșind din caracterul contractului, care este unul oneros, dobânda respectivă reprezintă interesul economic urmărit de reclamant.

Deci, instanța de judecată conchide că, creditorul are dreptul la remunerație în schimbul creditului acordat pe durata contractului și ținând cont de cuantumul creditului de 33 000 lei și perioada de utilizare 25 zile calendaristice, dobânda este o sumă rezonabilă și nu creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, nefiind lovite de nulitate.

Mai mult, instanța de judecată reține că, în conformitate cu art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202 din 12 iulie 2013 „privind contractele de credit pentru consumatori” (în vigoare la data încheierii contractului), *(7) Se interzice: a) aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depăşeşte 50%, iar toate celelalte plăţi aferente (comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată), cu excepţia dobânzii, pe o zi de credit depăşesc 0,04% din valoarea totală a creditului pentru termenul de utilizare efectivă a creditului de către consumator; b) stabilirea costului total al creditului (care include dobânzi, comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată) mai mare decât valoarea debursată conform contractului respectiv (sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar), credit care nu este destinat achiziţionării, construcţiei sau renovării (modernizării) unei locuinţe garantate cu un bun imobil în vederea asigurării obligaţiei de plată a creditului respectiv.*

În context, rata dobânzii de credit stabilită la pct. 4.1 din Contractul de credit constituie 0,136 % pe zi, ceea ce reprezintă 49,64 % / 49,776 %, anual.

Conform pct. 4.5. din Contract, penalitățile de întârziere a plăților în mărime de 0,04 % din suma restantă a creditului și se calculează pentru fiecare zi calendaristică, începând cu a 1-a zi de întârziere.

Cu referire la limita stabilită la art. 15 alin. (7), lit. a) din Legea nr. 202/2013 se reține că, valoarea totală a creditului este de 33 000 lei, iar valoarea totală plătibilă de către consumator – 34 122 lei, se deduce că, costul total aferent contractului de credit este de 1 122 lei.

Prin urmare, se conchide că, costul total este inferior în raport cu valoarea debursată conform contractului de credit, fapt ce corespunde cu norma legală stabilită la art. 15 alin. (7), lit. b) din Legea nr. 202/2013.

De asemenea, se reține că, creditorul a solicitat încasarea sumei de 43 356,72 lei, în calitate de creanță ce rezultă din Contractul de credit.

Instanța de judecată reține că, debitorul nu a efectuat achitări aferente Contractului de credit.

În același sens, totalitatea plăților aferente Contractului de credit pe care debitorul le-a efectuat și care sunt solicitate de creditor (43 356,72 lei) nu excedă limitele legale stabilite prin norma citată supra.

Totodată, instanța de judecată relevă că, prin semnarea contractului de credit nebancar din 27 februarie 2025, părțile au evaluat convențional și prealabil eventualele prejudicii pe care debitorul va fi obligat să le plătească în cazul neexecutării obligației la care s-a îndatorat.

Astfel, în condițiile enunțate supra, instanța de judecată conchide că, pretențiile din acțiunea reconvențională privind constatarea caracterului abuziv și declararea nulității absolute a pct. 4.1 în partea ce prevede obligația de plată a dobânzii contractuale în mărime de 0,136 % pe zi și pct. 4.5 în partea ce prevede obligația de plată a penalității în mărime de 0,04 % pe zi din contractul de credit nebancar nr. 26138 din 27 februarie 2025 sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

VII. ***Cu referire la chestiunea cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată,*** instanța de judecată reține că, în conformitate cu art. 82 Cod de Procedură Civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În acest sens, se reține că, pentru înaintarea acțiunii civile, reclamantul O.C.N. „Credit Box” a achitat taxa de stat la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 1 784,23 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 339 din 19 septembrie 2025 *(f.d. 7)* și taxa de timbru în mărime de 200 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 340 din 19 septembrie 2025 *(f.d. 8).*

Prin urmare, instanța de judecată conducându-se de prevederile art. 94 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, luând în considerație că, pretenția reclamantului au fost admise integral, reclamantului urmează a i se compensa cheltuielile de judecată suportate, respectiv, instanța de judecată va dispune încasarea din contul pârâtei Mocanu Virginia în beneficiul reclamantului O.C.N. „Credit Box” S.R.L., cheltuielile de judecată pentru taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 1 784,23 (una mie șapte sute optzeci și patru,23) lei, suma de 200,00 (două sute,00) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de timbru, iar în total suma de 1 984,23 (una mie nouă sute optzeci și patru,23) lei.

VII. În contextul circumstanțelor de drept și de fapt evidențiate supra, instanța de judecată investită cu examinarea litigiului civil deferit judecății în prezenta speță, nu a stabilit o altă elucidare a cazului decât cea clarificată supra, concluzia instanței de judecată fiind consecința dedusă în aprecierii probelor de către părți și examinate în cadrul ședinței de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de Procedură Civilă raportate la prevederile art. 119 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună și se prezintă de către părți.

VIII. În conformitate cu art. art. 1763, 774, 775, 901, 992, 328, 329, 332, 943, 947, 1069, 1071, 1072 alin. (1), 1076 alin. (1), 1077 alin. (1) pct. 3), 1079 Cod Civil al RM, art. art. 94, 96, 236, 238-241 Cod de Procedură Civilă al RM, instanța de judecată:

h o t ă r ă ș t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul O.C.N. „Credit Box" S.R.L. către Mocanu Virginia cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, se admite *integral.*

Se *încasează* de la Mocanu Virginia, născută la data de *****, IDNP *****, domiciliată în orașul ***** în beneficiul O.C.N. „Credit Box" S.R.L., Cod Fiscal 1019602000472, cu sediul în mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare nr. 57 datoria aferentă contractului de credit bancar cu dobândă nr. 26138 din 27 februarie 2025 **în sumă totală de 43 356,72 (patruzeci și trei mii trei sute cincizeci și șase,72) lei.**

Se *încasează* de la Mocanu Virginia, născută la data de *****, IDNP *****, domiciliată în orașul ***** în beneficiul O.C.N. „Credit Box" S.R.L., Cod Fiscal 1019602000472, cu sediul în mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare nr. 57 cheltuielile de judecată pentru taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 1 784,23 (una mie șapte sute optzeci și patru,23) lei, suma de 200,00 (două sute,00) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de timbru, **iar în total suma de 1 984,23 (una mie nouă sute optzeci și patru,23) lei.**

Cererea de chemare în judecată reconvențională depusă de avocatul Ion Bălănuță în interesele lui Mocanu Virginia către O.C.N. „Credit Box" S.R.L., intervenient accesoriu Comisia Națională a Pieței Financiare cu privire la declararea nulității clauzelor abuzive, se respinge ca fiind *neîntemeiată*.

În conformitate cu art. 255 Cod de Procedură Civilă al RM, prezenta hotărâre urmează a fi executată benevol, în modul stabilit de lege, în termen de cel mult 15 zile după rămânerea definitivă a acesteia.

Se explică părților că, după expirarea acestui termen, poate fi solicitată executarea silită în condițiile Codului de Executare de către reclamant/creditor.

Se explică părților că, instanța de judecată va întocmi hotărârea integrală dacă: participanţii la proces, în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, solicită în mod expres acest lucru (termenul de 30 de zile este un termen de decădere) sau

dacă participanţii la proces, în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, vor depune cerere de apel.

Hotărârea este susceptibilă contestării cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Drochia, sediul Central.

Dispozitivul hotărârii pronunțat în ședință de judecată publică la data de 28 aprilie 2026.

Președintele ședinței,
Judecător: /semnătura/ **Corina Tăbăcaru**

„Copia corespunde originalului”
Judecător: Corina Tăbăcaru